मध्वा समञ्जन् स्वदया सुजिह्व। मन्मानि धीभिरुत यज्ञमृन्धन्। देवत्रा च कृणुह्यध्वरन्नः" [२] इति। हे 'तनूनपात्', नामकाग्ने हे 'सुजिह्व' शोभनज्वाल, 'ऋतस्य' यज्ञस्य, 'यानान्' फलप्राप्तिहेतून्, 'पथः' मार्गान् हविर्लक्षणान्, 'मध्वा' मधुना रसेन, 'समञ्जन्' सम्यक् श्लक्ष्णीकुर्व्वन्, 'स्वदया' स्वादूकुरु। किञ्च 'मन्मानि' मननीयानि अस्माकमभिप्रेतानि, 'धीभिः' आत्मीयबुद्धिभिः, 'ऋन्धन्' समृद्धानि कुर्व्वन्, 'उत' 'अपिच' 'यज्ञमृन्धन्' यज्ञमपि समृद्धं कुर्व्वन्, 'नोध्वरं च' अस्मदीयं यज्ञमपि, 'देवत्रा कृणुहि' देवेषु कुरु॥

अथ तृतीयामाह। "नराशꣳसस्य महिमानमेषां उप स्तोषाम यजतस्य यज्ञैः। ते सुक्रतवः शुचयो धियन्धाः। स्वदन्तु देवा उभयानि हव्या" इति। 'नराशंस'नामकस्य अग्नेः, 'महिमानं' माहात्म्यं, 'उपस्तोषाम' उपेत्य स्तुम। कीदृशस्य, 'एषां' ऋत्विग्यजमानानां, सम्बन्धिभिः 'यज्ञैः', 'यजतस्य' पूजनीयस्य, एवं नराशंसे स्तुते सति 'देवाः', 'उभयानि हव्या' आज्यपुरोडाशलक्षणानि द्विविधानि हवींषि, 'स्वदन्तु' आस्वदन्तां। कीदृशा देवाः, 'सुक्रतवः' शोभनयज्ञाः, 'शुचयः' शुद्धाः, 'धियं धाः' ज्ञानानां धारयितारः। द्वितीयतृतीययोरनयोर्मन्त्रयोः अधिकारिभेदेन व्यवस्थितविकल्पो द्रष्टव्यः। तथा चापस्तम्ब आह, नराशꣳसो द्वितीयः प्रयाजो वशिष्ठशुनकानां तनूनपादितरेषां गोत्राणामिति॥

अथ चतुर्थीमाह। "आजुह्वान ईड्यो वन्द्यश्च। आयाह्यग्ने